Stijn Cortland: 'Veel zaken moeten belijden'

zaterdag 17 juli 2010

Het gezin Cortland bestaat uit Stijn, zijn vrouw Lieke, drie dochters en twee zonen waarvan de oudste bijna vier jaar geleden is overleden. Zijn overlijden heeft gezorgd voor een grote ommekeer binnen het gezin. Stijn Cortland (schuilnaam) vertelt.

Onze oudste zoon was twaalf jaar toen hij overleed aan een hersentumor. Vlak voor hij overleed, zei hij: 'Mama, God bestaat echt!' Hij vertelde dat hij niet meer geopereerd hoefde te worden. 'Het is goed zo'.

Dood

Na zijn dood brak er iets in mij, in ons. Onze kinderen gingen naar de kinderbijbelclub, maar mijn vrouw en ik hadden niet gekozen voor een leven met de Here God. Ons zoontje zette ons op de juiste weg en wij zijn deze weg gaan bewandelen. Het was hét keerpunt in ons leven. Het heeft mij en mijn gezin compleet veranderd. Voor de dood van onze zoon leidde ik een leven waarin drugs, criminaliteit en prostitutie normaal waren.

Loyaal

Ik ben de jongste van zeven kinderen. Mijn broers zaten in het criminele circuit en één van hen beheerde een huis met prostituees. Mijn vader was gokverslaafd en was meestal te vinden in casino's. We zijn met name door mijn moeder opgevoed. Dat was niet gemakkelijk want al het geld dat we hadden, ging naar de verslaving van mijn vader. We woonden in een mooi landhuis maar we hadden geen verwarming. Mijn broers en ik hadden een goede band. Met elkaar gingen we door goede en slechte tijden. We waren loyaal en trouw naar elkaar.

Verdoving

Ik was dertien jaar toen ik drugs begon te kopen voor de verslaafde prostituees van mijn broer. Onderweg stak ik mijn vinger wel eens in die zakjes en nam er wat uit. Zo begon ik met het gebruiken van drugs. Daarnaast was ik goed bevriend geraakt met een zware alcoholist. Ik had medelijden met hem en ik wilde zijn vriend zijn. Zo gebeurde het dat we steeds vaker samen naar het café gingen. Ik was vijftien jaar en dronk bier en jenever... Steeds meer. Buiten gaf ik over en kwam het café weer binnen om verder te drinken. Mijn vriend zei dat ik op moest passen maar het was al te laat. Mijn lichaam was gewend geraakt aan de verdoving die de alcohol en drugs mij boden. Ik hing in de stad rond en ging alleen naar school om te dealen.

Prostitutie

Ik begon meer en meer mijn broers na te streven en wilde het nóg beter doen dan zij. Ik ging in de prostitutie, liep van huisarts naar psychiater om pillen te krijgen voor mijn slaapstoornissen en angstaanvallen die ik kreeg door de drugs en nam op mijn achttiende bijna een overdosis. Ik realiseerde me dat ik op de verkeerde weg zat.

Hulp

Mijn zwager was de enige binnen de familie die in God geloofde. Op mijn zesde had ik een Bijbel van hem gehad waarin ik veel las. Ik was nieuwsgierig naar het geloof, ik wílde graag geloven maar had erg veel vragen. Ook was ik er niet aan toe om de controle over mijn leven uit handen te geven. Ik was gewend om voor mezelf te zorgen. De reden dat ik me aanmeldde bij De Hoop was omdat mijn zwager inmiddels bij De Hoop Metaal werkte en mij aanraadde om hulp te zoeken.

Confrontatie

Deze tijd bij De Hoop was de eerste échte confrontatie met mezelf. Ik leerde dat het leven dat ik leidde niet normaal was. Ik leerde om te werken. Ik heb 's morgens op de fiets vaak gehuild omdat ik niet snapte waarom ik zo vroeg op moest staan. Maar wat mij het meeste aansprak, was de bewogenheid van de medewerkers. Dat gaf mij vertrouwen in de hulpverlening. Ook groeide mijn geloof. Het lied 'Jezus leeft in eeuwigheid' sprak me in die tijd erg aan omdat het ging over een leven hierná. Na de dood van onze zoon heeft dit lied nog meer betekenis voor mij gekregen. Ik heb altijd geweten dat wat er in de Bijbel staat wáár is. Het ontbrak me alleen altijd aan de kracht om daadwerkelijk te gaan leven als een christen.

Overmoedig

In totaal ben ik vier keer opgenomen geweest bij De Hoop. Elke keer als ik op krachten was gekomen, werd ik overmoedig en dacht ik dat ik het wel zou redden. Ik zou niet meer met mijn oude vrienden omgaan, ik zou een gemeente zoeken, ik zou... vul maar in. Maar ik onderschatte elke keer weer het verlangen naar oude vrienden. Ik was gewend om loyaal te zijn en om er te zijn voor mijn vrienden. Als ik dan weer buiten was en een vriend verkeerde in nood, dan was ik degene die hem hielp.

Gevangenis

Na mijn vierde opname ben ik serieus doorgegaan met mijn huidige vrouw. Ik werd vader en meer volwassen, al leefde ik hetzelfde leven als daarvoor. Ik wilde mijn kinderen een andere opvoeding bieden dan ikzelf had gehad. Daarom gebruikte ik nooit drugs thuis en deed ik van alles met mijn gezin. Ik kon ze alles geven wat ze nodig hadden en meer. Toch hebben ze diverse keren moeten meemaken dat er een arrestatieteam voor de deur stond en hebben ze me diverse keren moeten opzoeken in de gevangenis.

Ommekeer

Na de dood van onze zoon en de ommekeer die we meemaakten, heb ik veel zaken moeten belijden. Naar God, naar mijn vrouw en naar mijn kinderen. Ik leidde een dubbelleven, ging vreemd door naar de prostituees te gaan. We zijn op een andere manier gaan leven en we merken dat God het zegent. Het is moeilijk geweest om te breken met oude vrienden en leefpatronen, maar ik ben nog nooit zo lang vrij en clean geweest. Er gebeuren zoveel nieuwe dingen in ons leven. En het belangrijkste is dat we de Here God mogen ervaren, heel dichtbij. Dat verandert ons elke dag. Dat vind ik ook het mooie aan het leven met de Here God. Hij is er altijd. Ik was altijd in conflict met mezelf, nu volg ik God. Dat is de juiste weg. Ik heb nooit meer getwijfeld aan God. Ik bid elke dag voor mijn gezin, mijn vrouw en kinderen maar ook voor een ieder die zich in een schijnbaar hopeloze situatie bevindt. Er is hoop! Er is een nieuw leven mogelijk, mét de hulp van God!

Stijn Cortland is een schuilnaam. Terwille van de privacy is de echte naam, die bij de redactie bekend is, niet genoemd.

Bron: De Hoop Magazine, augustus 2007. Met toestemming overgenomen op Keerpunt.

© Keerpunt, 2010